

РЕШЕНИЕ

№ 2553

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1377** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „ТД на НАП“ [населено място], чрез главен юрисконсулт Р. срещу решение /без номер/ от 21.12.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2461 от 2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 97 състав, с което е отменено наказателно постановление № 450191 – Ф 469374/19.07.2019 г., издадено от началник на отдел на „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП - С..

С оспореното НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600 лева на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 185, ал. 1 от с.з, за неизпълнение на законово задължение чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно. Според касатора изводите на СРС, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН са необосновани. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява. От пълномощника му юрисконсулт Р. са постъпили писмени бележки, в които

касационната жалба се поддържа. Намира, че решението на СРС е неправилно, поради което следва да бъде отменено, като по същество се потвърди процесното НП. Ответникът чрез адвокат С. намира жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В мотивите на решението е прието, че на 26.01.2019 г., в 00:21 часа е извършена проверка от служители на НАП в търговски обект – бар-клуб, стопанисван от „Тръсти“ ООД находящ се в [населено място], [улица]. В хода на проверката е изготвен междинен финансов отчет от фискална памет и опис на парите в касата на обекта. Било установено, че разчетната касова наличност е в размер на 701,50 лв. Фактическата наличност в касата на обекта, след опис е възлизала на 563 лв. или установената промяна е в размер на 138 лв., която сума представлява изваждане на сума от касата, която не е била отразена, чрез функцията „служебно изведени“ във ФУ – № DT487789 и на фискална памет № 02487789, притежаващ функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, респективно и разчетената във ФУ сума била по – голяма от наличната в касата. Във връзка с извършената проверка са изготвили протокол от дата 26.01.2019 г.

За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 469374/30.01.2019 г., връчен на пълномощник на дружеството, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: касаторът е бил уведомен надлежно за постановяването на решението, чрез изпращане на съобщение, получено от специалист на 04.01.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 17.01.2023 г. /вх. № 21000673/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителя и свидетелят по съставянето на АУАН. Обсъдени са и събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията на актосъставителя и свидетелят по съставянето на АУАН. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно

изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Според чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, т.е. на юридическите лица и ЕТ се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева в случаите, в които нарушението на разпоредбите от Наредба № Н – 18/13.12.2006 г. не е довело до неотрязване на приходи.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ да се отбелязва в момента на извършването и с точност до минута в книгата за дневните финансови отчети на страницата на съответната дата. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и фискална отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Вярно е, че всяка една разлика между наличните и документираните средства пречат проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност.

От друга страна, в разглеждания казус е разчетена по-голяма наличност, а фактическата наличност в брой е била по-малка, т.е. налице е отрицателна разлика, поради което негативните последици са единствено за търговеца и не могат да застрашат обществените отношения, свързани с установяването на публичните задължения. Следва да се вземе предвид и относително малкия размер на установената разлика – 138,50 лв.

За пълнота следва да се отбележи, че правилно СРС е приел, че очевидно разликата в касата се е дължала на обстоятелството, към момента на извършването на проверката, свидетелят Д. е осъществявал плащане на сметка на клиенти, на които преди това е бил издал касов бон. Платената от клиентите сума в брой по тази сметка е била у него в този момент, т.е. същият не е могъл физически да я постави в касата, преди започването на проверката.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С.
– град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 21.12.2022 г., постановено по наказателно
от административен характер дело № 2461 от 2020 г. на Софийски Районен Съд –
Наказателно отделение, 97 състав.

Решението е окончателно.